

Mentaldag med Curt Blixt - minnesanteckningar

Fredagen den 6 april anordnades en mentaldag med Curt Blixt i klubbens regi. Det var 19 stycken på plats, både uppfödare och medlemmar.

Curt pratar om hur de genetiska förutsättningarna och tidigare erfarenheter ger de mentala egenskaperna. Men att man även måste se till det tillfälliga motivationsläget som innebär inre retningar, yttre retningar och beteenden.

I slutet av dagen gick Curt även igenom BPH provet och dess moment. Hur det är uppbyggt, vad man tittar på samt skillnader mot MH/MT. Mer om det går att läsa på www.skk.se

Big Seven

Curt gick igenom de sju stora grupperna kring hundars mentalitet i relation till vår ras.

Socialitet

Vidare pratade Curt om socialitet. Hur vill vi att vår ras ska vara? Ska den vara som en labrador som har lätt att umgås med olika personer och med olika förare eller en belgare som är en ensamhund som finner människor ointressanta?

En socialt nyfiken hund behöver inte ta någon djupare kontakt. Det kan t.ex. vara en hund som är nöjd med att bara hälsa utan att ta djupare kontakt men det kan också vara en osäker hund som inte vågar ta djupare kontakt. Det är väldigt viktigt att skilja på dessa!

Det är viktigt att inte gömma sig bakom rasstandarden utan istället föra aktiva diskussioner inom klubben. Ska en hund vara skygg och ängslig när den är reserverad? Om man har en rasstandard som säger att rasen kan vara något reserverad och inte vill bilda grupp med nya människor måste man se upp med att inte få skygga, rädda och ängsliga hundar.

Foto: John Andersson

Samarbete

På ett MH eller MT är det svårt att mäta samarbete. Lek kan ju till viss del vara ett inlärt beteende och om föremål verkligen är ett sätt att mäta samarbete med kan diskuteras. Kan man då använda detta verktyg för att utveckla rasen och deras samarbete i vallningen?

När gruppen diskuterade hur aussien är verkade det generellt som att vallningen verkligen satte samarbetsviljan på prov medan rasen uppfattades ha lättare att samarbete inom bruksarbetet.

Curt menar att detta är en viktig del i avelsarbetet som man inte får glömma bort. Skulle man t.ex. kunna införa en dialog eller enkäter som mäter och jämför rasens samarbetsmått?

Foto: John Andersson

Aktivitetsnivå

Detta är en jätteviktig egenskap men det finns inga bra sätt att mäta detta på olika prov.

Nyfikenhet

Det finns två olika nivåer. Dels kan hunden visa ren nyfikenhet men det kan även visa sig genom ett kontrollbehov hos hunden.

En hund som är obekväm eller har rädslor i nya främmande miljöer kan visa det genom t.ex. sänkt engagemang men det kan också visa sig genom ett kontrollbehov hos hunden. Ibland kan man lura hunden ur detta genom att ösa på med mer motivation. Då blir det så pass kul att hunden glömmet bort för en sekund. Detta kan ses ibland på tävlingar där hunden går ner sig i engagemanget vilket kan bero på denna typ av osäkerhet.

Rädsla

I skottdiskussionen handlar det om proaktiva hundar som reagerar snabbt på retningar, överraskningskänslighet. Sen har vi såklart vad som har hänt innan skottet kommer.

Aggressivitet

Aussien och andra vallande raser t.ex. BC har en beteenderepertoar som ser annorlunda ut mot t.ex. en Rottweiler eller en Schäfer.

Om man tittar på t.ex. dumpen från ett MH ser man att vallhundar har lätt att gå igång med aggression, ringa in för att sedan gå fram. De har helt enkelt lättare att komma till en typ av attackfas. Curt tror att detta är beteenden som vi har pushat på i aveln mot vallhunden. Det är alltså viktigt att hela tiden värdera mot vad som är funktionellt i vår ras, vallhunden, när vi tittar på beteenden från MH och MT, etc.

Foto: Janet Ericsson

Diagram MT

Vi tittade på MT diagram med statistik från alla brukshundsraser.

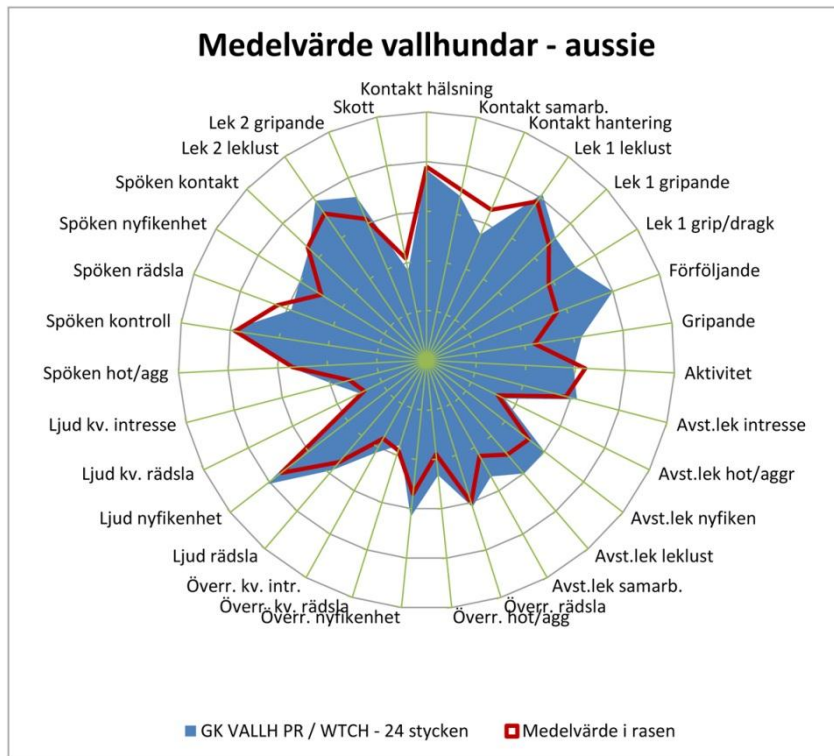
Samarbete

Vidare diskuterades hur samarbetet med föraren respektive testledaren ser ut i rasen. Om man tittar på samarbetet med sin förare så ser det lite olika ut genom alla betyg. Däremot så ser man tydligt att Aussien hellre vill leka med sin förare än med testledaren. Varför ser det ut så?

I momenten gripa ta tag/gripa hålla/slita dra ser man tydligt hur det på 5 meter finns hundar med i alla facken med liknande fördelning över alla delar. Tittar man däremot på 40 meters avstånd får vi betydligt fler hundar som hamnar på betyg 1, att hunden inte vill gå ut till social människa på 40 meter. Detta kan ligga i det sociala. Är hunden socialt trygg borde den kunna leka lika på 5 meter som på 40 meter. Är hunden däremot belastad av en främmande person kan det visa sig i lägre engagemang i leken.

Förföljandet och gripande

Curt berättade hur hundar som har lätt till gripande även har lättare att träna. Att hunden försöker ta tag och engagera sig i att försöka kanske är det viktigaste. Hur är det då med hundar som griper, är det negativt för vallningen? Tittar man på hundar med vallhundsmeriter, VP och WTCH, så ligger dessa över medel i gripande på MH.

Uthållighet

I detta moment är det viktigt att komma ihåg att hundens val att ta hjälp av föraren inte mäts. Att flera hundar hamnar på samma betyg behöver inte heller betyda att det är samma bakomliggande faktorer. En hund kan avbryta uthålligheten för att den tappar intresset eller fokus medan en annan avbryter för att ta hjälp av sin förare.

Social självsäkerhet

Curt tyckte att den sociala självsäkerheten ser väldigt positiv ut i rasen idag! Hur stämmer då detta med rädsla/ängslan över att gå ut på 40 meter och leka och kampa och gripa och dra?

Man får inte glömma bort de två lägre nivåerna, kontroll och mindre engagemang. Är hunden försiktigare att gripa ska det belastas på den sociala självsäkerheten.

Socialt samspel

Här kan man fundera. Om man tittar på rädsla så borde det vara en jämnare fördelning. Samma retning behöver inte betyda samma sak för alla hundar. Hur reagerar aussien på retningen? Är det lek eller är det en konstig gubbe som hoppar runt i skogen? Det kanske inte är bra med en 5:a på aussien? Går igång på alla som är lite avvikande.

Foto: Madeleine Krus

Handlingsförmåga och **anpassningsförmågan** gick vi inte in på något speciellt.

Koncentration

Ligger ungefär som andra raser med den stora stapeln på en 3:a. Inget att skämmas över på något sätt.

Avreaktion

Aussien behöver lite mer tid på sig. Rasen ligger på en 3:a, det finns alltså en tidsfördröjning vilket betyder att retningen har satt sig lite djupare.

Minnesbilder

38% av aussien ligger på en 3:a, någon negativ minnesbild. Annars ser det i stort sett ut som övriga i brukshundraserna.

Rädsla

Vår ras ligger högre i rädsla än övriga brukshundraser. Vi ligger på 2:or och 3:or, där "idealet" är en 5:a. Detta behöver inte betyda att vi har ängsliga och rädda hundar utan att hundarna reagerar lätt på retningar eller som lätt går upp i stress.

Både **Aggressivitet** och **nyfikenhet** låg någorlunda jämt fördelat. **Skotten** som hos övriga bruksraser.

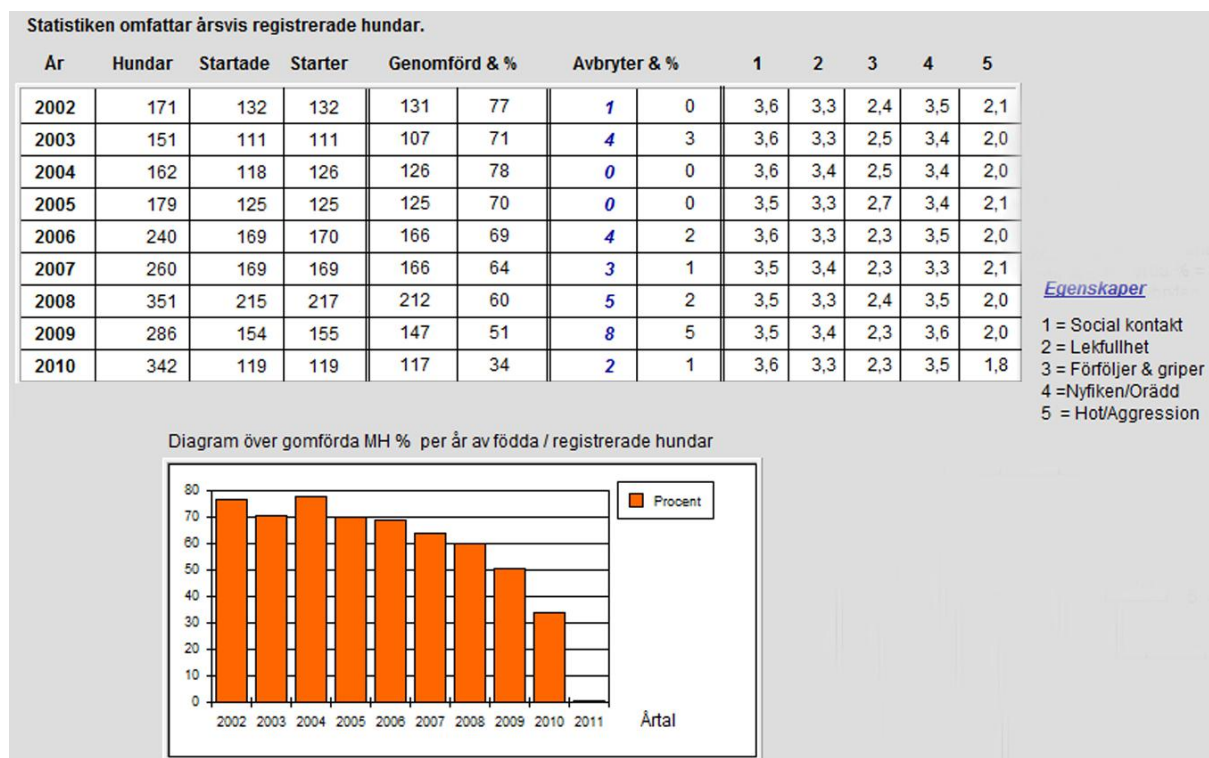
Sammanfattningsvis stämmer vår ras väl överrens med andra brukshundraser!

Vad vill vi ha och hur vill vi ha det?

Mellan uppfödare i vår ras skiljer det sig en del. Det gäller att tolka vår ras på rätt sätt, vad vill vi ha och hur vill vi ha det? Har vår ras råd att spreta för mycket? Curt menar att ju mindre ras/avelsbas man har desto viktigare är det att vara sams inom rasen. Spretar man för mycket får man problem.

Det går inte att säga att rasen har blivit sämre eller bättre med hjälp av MH statistiken. Det kan dock ha blivit större spridning inom rasen där vissa föder upp "bättre" hundar och vissa "sämre" som i sin tur leder till att medel blir kvar på samma. Det är också färre hundar procentuellt som testas.

Curt var mycket noga med att se siffrorna från ett MH/MT som ett hjälpmedel, inget att stirra sig blind på! Det är viktigt att inte hänga upp sig på enstaka rader i protokollet utan istället kanske det är bättre att skapa en diskussion och fokusera på helheten, de fem egenskapsvärdena, socialitet, nyfikenhet, lekfullhet, jakt och aggression.

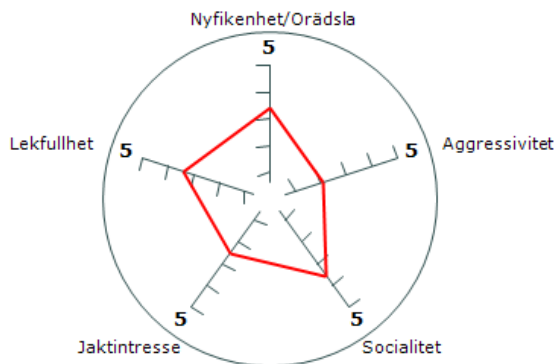
Vad är det viktigaste i rasen att hålla koll på?

Alla kan enas om att man vill få fram en bra hund, men alla har totalt olika syn på vad en bra hund är. Därför är det viktigt att hitta en gemensam nämnare som man kan arbeta mot, först då kan man komma någonstans. Ett förslag från Curt var att enas om två avelsmål inom mentalitet som man ska koncentrera sig på.

Vilka egenskaper kan samtliga uppfödare jobba mot oavsett inriktning på kenneln? En viktig aspekt att tänka på är hur hunden ska fungera i vardagen men även se till vad rasen har varit och vart vi vill föra den. Vakt kanske inte passar så bra i dagens samhälle, även om den har varit en vakthund förr?

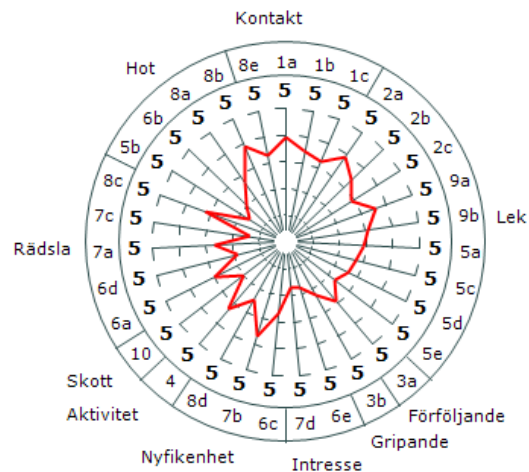
Om man ska använda en idealprofil för rasen är det bättre att använda en på egenskapsvärdena. Här nedan kan Ni se medelvärdet för vår ras, både egenskapsvärden och faktiska värden.

Egenskapsvärden

— Medelvärde (ras, 1 038 st, 12-18 månader)

Faktiska värden

— Medelvärde (ras, 1 048 st, 12-18 månader)

Olika beteenden i rasen som inte framgår av olika prov

Overallen läser inte alltid hunden av som ett hot utan som en vanlig retning i vardagen. Därför har kanske hundar med aggressiva beteenden på avståndspeken inte aggressiva reaktioner på dumpen.

Vilka retningar reagerar hunden med aggression? Har man däremot lätt att bli arg så kanske man använder det i många olika situationer. Däremot kan hundar som visa liten aggression på test ha lätt att vakta hemma etc. Detta går inte att lösa genom MH data utan måste tas fram genom enkäter etc.

Är ägandet en känslig del i min personlighet kan man även visa aggression fast man har en ganska låg aggression i vanliga fall. Detta visar sig kanske inte alls på olika tester som t.ex. MH

Om man vill jobba med olika enkäter i klubben är det viktigt att ställa frågor med alternativ, som beskriver VAD hunden gör. Inga tolkningsfrågor. Få klubben att jobba med delar som inte fångas vid tester och prov som t.ex. aggression, vakt och samarbete.

Fokuspunkter

När vi tittade på *hanteringen* hos aussien ligger vi ganska lågt i jämförelse med andra raser. Det är viktigt att vi jobbar fram hundar som är tryggare i hanteringen. En trygg hund i flera block klara även av de andra belastningarna bättre, t.ex. skotten.

Curt nämnde också hur hanteringsbiten inte är tillräckligt uppstyrd på MH. Det borde vara mer ordagrant HUR testledaren ska agera. Det kan i följd av detta bli siffror på detta moment som är missvisand, åt båda håll. Har man provledare som formar provet/anpassar sig efter hunden? Curt tyckte att medelvärdet för hälsningen ligger lite högt mot vad det upplevs i vår ras.

Foto: John Andersson

Foto: Emelie Larsson Eriksson

För att gagna rasen anser Curt att man borde jobba för att få fram en tryggare hund. Blir hundar väldigt trygga är det även viktigt att ha koll på *samarbetsförmågan*. Glöm inte heller bort det sociala samarbetet i avelsarbetet.

Foto: Maja Fredriksson

En annan punkt som aussien kan jobba för att få upp är bättre *jakt och gripande*. Hundar som griper direkt, som har lätt att använda munnen, är i burks- och lydnadssynpunkt lättare att jobba med. Vilket värde det har i förhållande mot vallningen har han dock ingen erfarenhet av. Men har man en hög motivation och en hög intensitet är det större chans att man använder detta i flera situationer än om det är lågt. Retriever gripandet är nog bra för alla raser. De hugger inte direkt men använder gärna munnen.

Foto: John Andersson